

Amintiri despre MAMA

Aveam pe atunci câțiva anișori. Priveam lumea cu ochii mirați și-mi părea că zi de zi se făcea tot mai mare, crescând o dată cu mine.

Mi-amintesc ca prin vis cum mama, o femeie harnică și inimoasă, mă lua cu ea mereu la biserică, la slujbe.

O dată am mers departe, departe, pe niște drumuri înguste de munte, la o mănăstire ascunsă printre brazi înalți și bătrâni. Țin minte cum mă dureau piciorușele de atâta mers și întrebam mereu:

- Mai este mult, mamă, când ajungem?

Mama însă râdea de mine și-mi zicea:

- Iar te vaiți ca o babă! Pentru asta nu-ți mai socotește îngerul pașii!

Așa mă învăța buna mea mamă, că îngerii ne numără pașii de fiecare dată când mergem la vreo mănăstire și ne dau în schimb daruri de la Dumnezeu.

- Mămico, dacă-i așa, îi spuneam alintându-mă, înseamnă că eu am mai mulți pași decât tine!

- Și de ce ai tu mai mulți pași decât mine?

- Pentru că doi pași de-ai tăi sunt cât patru de-ai mei, răspundeam eu cu bucurie în glas.

Mama râdea iarăși, îmi trăgea băsmăluța mai pe frunte și începea să mă învețe ce trebuie să fac și ce nu trebuie să fac. Și erau atâtea lucruri pe care trebuia să le țin minte: să

nu alerg, să nu fac gălăgie, să nu vorbesc neîntrebată, să nu mă plimb prin biserică, să vorbesc frumos, să spun *blagosloviți și iertați*, să fiu atentă la slujbă, să am răbdare, să mă închin fără grabă, să mă rog pentru tătucul, pentru bunica, pentru bunicul, pentru frații mei. Până am ajuns la ușa bisericii mama nu a terminat toate câte trebuia să le fac!

Și cu asta nu am scăpat. La întoarcere îmi repovestea predica pe care o ținuse părintele și-mi spunea ce să-mi întreb în cap învățăturile lui: să-mi păzesc cele cinci simțuri, adică **gura** de la vorbele cele rele, vorbe necugetate, **auzul** de cuvinte deșarte, cântece necuviincioase, **mirosul** de la parfumuri, cosmetice, **pipăitul** de la atingeri păcătoase, **văzul** de la imaginile urâcioase și păcătoase, programele de la televizor. Și mai vorbea părintele de cel de-al șaselea simț: **bunul simț** sau cuminenția.

Și mă mai învăța mama că nimeni nu s-a îmbogățit lucrând duminica, Ziua Domnului, că avuția obținută pe nedrept nu aduce câștig și bucurii, că rugăciunile de seară și de dimineață nu opresc lucrul, ci dimpotrivă îl sporesc și-l umple de binecuvântări.

Mama a murit de mult. Dar în sufletul meu a rămas chipul său ca o icoană a blândeții, iar învățăturile ei ca o carte sfântă, o luminiță de candelă care nu se stinge niciodată din fața ochilor mei.

Adaptare după Maica Parascheva

🌸 Născându-și copilul, mama dă mai întâi lumii un om, iar pe urmă tot din el trebuie să dea cerului un înger.

Sfântul Ioan Gură de Aur

🌸 Lasă-i fiului tău nu bogăția, ci o bună amintire despre tine; nu aurul, ci un nume cinstit; nu argintul, ci știința; nu o casă luxoasă, ci iscusința de a răbda; nu prieteni de anturaj, ci prieteni ziditori de suflet.

Filaret Mitropolitul Moscovei

🌸 Profesorii buni fac școlari buni; mamele bune, însă, fac oamenii buni.

Aime Martin